

Bilag 6.

Foreningen af Politifuldmægtige i Danmark.

Esbjerg, den 6. Januar 1928.

Til Folketingsudvalget vedrørende Forslag til Lov om Politiets Ordning m. v.

Undertegnede Bestyrelse for Foreningen af Politifuldmægtige i Danmark tillader sig herved at rette en Henvendelse til det højtærede Udvalg blandt andet foranlediget af forskellige Udtalelser ved Lovforslagets 1ste Behandling.

Vi vilde da først gerne have Lov til at henlede Opmærksomheden paa, at et Politikontor — ikke mindst efter de kgl. Borgmesterkontorers Ophævelse — er det Øvrighedskontor, hvortil vedkommende By og Egnns næringsdrivende og arbejdende Befolkning naturligt henvender sig om Vejledning og Bistand i alle de mange Livsforhold, som bringer et Lands Borgere i Berøring med Øvrigheden — rent bortset fra Politi og Anklagemyndighed. Som Eksempel kan nævnes: Værnepligtsforhold (Lægdsvæsenet) Underholdsspørgsmaal (Alimentationslovene, Invaliderrente, Arbejderforsikring og Understøttelse til danske Sømænd og andre i Udlandet) Ægteskabslovgivningen m. v. (Separation, Skilsmisse, Ægtepagt, Adoption o. s. v.) og Næringsvæsenet (Borgerskaber, Autorisation af Handelsbøger, Beværtsagerne o. s. v.)

Politikontorets Personale og i første Række Politifuldmægtigene er derfor i utallige „civile“ Spørgsmaal Befolkningens Tillidsmænd og som saadanne er Politifuldmægtigene Politimesterens og Kontorets Fuldmægtige som andre Kontorers Fuldmægtige og staar i et godt Forhold til Landets lovydige Borgere, ligesom Faren for at den rent politimæssige Del af deres Gerning skal særpræge deres Væsen og Synsmaader er uhyre ringe.

Men der kan jo ikke ses bort fra, at en ikke ringe Del af Politikontorerens Arbejde og dermed af Politifuldmægtigenes Opgaver bestaar i Deltagelsen i Ledelsen af Ordenspolitiet og Kriminalpolitiet samt Anklagemyndigheden (Retsmøderne), og paa disse Omraader, — navnlig Efterforskningens og Forundersøgelsens samt Politisagerens (derunder Motorsagerne) — er det ikke rammende at kalde Politifuldmægtigene Fuldmægtige som andre Kontorfuldmægtige. Thi her kræves det — foruden Special-Uddannelse og særlig kriminalpsykologisk Erfaring — af Politifuldmægtigene dagligt at han — under Politimesterens Fraværelse, paa Grund af Deltagelse i Møder (Retsmøder, Brandkommission, Sundhedskommission o. s. v.) — paa staaende Fod skal træffe Beslutninger i de hyppigt indtræffende Spørgsmaal, som har indgribende Betydning for den enkelte og Samfundet (Anholdelser og Fængsling, Brandudrykninger, Ligsyn og Obduktioner, Spiritusprøver, Afsoning af Bøder, Alimentationsbidrag m. m. m.). I alle disse mange Tilfælde kan „Sagen“ ikke vente eller henskydes til Politimesterens Afværelse, og det er derfor i allerhøjeste Grad i Retssikkerhedens og Befolkningens Interesse, at Politifuldmægtigen — lige saa vel som Politimesteren — er en skolet og erfaren samt tillige — i økonomisk Henseende — ganske uafhængig Embedsmand.